

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2013/2146(INI)

21.1.2014

MNENJE

Odbora za razvoj

za Odbor za zunanje zadeve

o celovitem pristopu EU in njegovih posledicah za doslednost zunanjega delovanja EU
(2013/2146(INI))

Pripravljaivec mnenja: Enrique Guerrero Salom

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja pomembnost učinkovitega usklajevanja in skladnosti v zunanjem delovanju Evropske unije; se strinja, da so razvojne, politične in varnostne sfere medsebojno odvisne in da je dodana vrednost, ki jo zagotavlja EU v odgovor na zapletene nujne primere, v njeni zmožnosti, da ustvari medsektorske in medinstitucionalne sinergije za doseganje trajnostnih rezultatov na terenu in dolgoročnih strateških ciljev;
2. pozdravlja skupno sporočilo z dne 11. decembra 2013 z naslovom „Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz“ (JOIN(2013)0030), ki predstavlja priložnost za razjasnitev in operacionalizacijo tega pristopa v institucionalni ureditvi po Lizbonski pogodbi, pa tudi za utrditev zavez EU k celovitem okviru njenega delovanja na področju zunanjih odnosov; priznava, da podpiranje in izvajanje tako ambiciozne politike spremljajo veliki izzivi; pozdravlja zlasti poudarek, namenjen povezavi med varnostjo in razvojem, ki bi morala biti ključno načelo v podlagi uporabe celovitega pristopa EU;
3. odločno podpira pojmovanje bolj usklajenega zunanjega delovanja; poudarja, da EU ne bi smela sprejeti ozke opredelitve celovitega pristopa; pozdravlja dejstvo, da skupno sporočilo spodbuja razumevanje celovitega pristopa, ki zajema vse faze v ciklu konflikta ali druge zunanje krize prek zgodnjega opozarjanja in pripravljenosti, preprečevanja konfliktov, odzivanja na krize in kriznega upravljanja do zgodnje obnove ter stabilizacije in vzpostavljanja miru, da se državam pomaga pri vrnitvi na pot trajnostnega in dolgoročnega razvoja; je zelo zaskrbljen zaradi možnosti, da bi lahko cilji zunanje politike prevladali nad načeli razvoja in načelnim humanitarnim delovanjem;
4. pozdravlja sklicevanje v skupnem sporočilu na posebna načela razvojne pomoči in humanitarnega delovanja, ki bi morala biti podlaga za ukrepe EU v okviru celovitega pristopa; poziva ESZD, Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se bodo pri vključevanju razvojnih politik in humanitarne pomoči v celovit pristop ustrezno upoštevala načela teh politik, katerim se EU zavezuje;
5. opozarja, da člen 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa načelo usklajenosti razvojnih politik, in poudarja, da so med usklajenostjo razvojnih politik in celovitim pristopom do kriznega upravljanja izven EU mogoča neskladja; poudarja, da je glavni cilj razvojne politike EU izkoreninjenje revščine in je zato bistveno, da cilji boja proti revščini niso odrinjeni na rob zunanje politike EU in da celovit pristop ne spreminja civilnega značaja razvojnega sodelovanja; izraža zaskrbljenost zaradi pritiska, ki bi lahko izhajal iz celostnega izvajanja ciljev zunanje politike za dodeljevanje razvojne pomoči področjem strateškega pomena; je seznanjen z dejstvom, da se s skupnim poročilom na visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in predsednika Komisije prenaša odgovornost za zagotavljanje strateške in operativne usklajenosti v zunanjih odnosih, tudi glede zunanjega vpliva notranjih politik; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in predsednika Komisije, naj se k temu obvežeta;
6. opozarja, da tako člen 214 PDEU kot Evropsko soglasje o humanitarni pomoči iz leta

2008 ščitita načelno humanitarno delovanje; poziva k varovanju humanitarnih načel humanosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti, ki so bistvenega pomena tako za učinkovitost humanitarnega delovanja kot za varnost njegovih akterjev; odločno poudarja, da boj proti terorizmu in varnostni programi ne smejo spodkopavati sposobnosti humanitarnih akterjev za zagotavljanje pomoči in da pod nobenimi pogoji humanitarna pomoč ne bi smela služiti političnim ciljem ali biti obravnavana kot orodje kriznega upravljanja; opozarja, da mora biti humanitarna pomoč za zagotavljanje dostopa do prebivalstva v stiski ne samo dejansko nevtralna, ampak se mora tudi dojemati kot takšna; sicer priznava, da bi bilo treba ohraniti ločenost zagotavljanja humanitarne pomoči, ki temelji na potrebah, a vseeno poziva k širšemu sodelovanju s humanitarnimi akterji, da se bolje opredelijo parametri njihovega razmerja s celovitim pristopom;

7. meni, da obstajajo močne povezave med razvojem in preprečevanjem sporov, saj je revščina pogosto glavni vir in rezultat konfliktov; poudarja, da preprečevanje prispeva k miru, varnosti in trajnostnemu razvoju; pozdravlja osredotočenost na preprečevanje v skupnem sporočilu in poziva h krepitvi sistemov EU za zgodnje opozarjanje; poziva EU, naj nadaljuje s podpiranjem nestabilnih držav, da bi obravnavala temeljne vzroke in vzpostavila delujoče ter odgovorne institucije, ki bi lahko zagotavljale osnovne storitve in podpirale zmanjševanje revščine; poudarja potrebo po oblikovanju strategije EU za nestabilne države, ki bi v sistem EU vključila načela OECD-DAC o nestabilnih državah, pa tudi cilje novega dogovora za delovanje v nestabilnih državah, ki je bil sklenjen v Busanu decembra 2011;
8. pozdravlja zavezo dolgoročni strategiji, izraženo v skupnem sporočilu, saj lahko le dolgoročna prizadevanja skupaj s trajnostnim razvojem spodbujajo mir in varnost; poziva k boljšemu usklajevanju kratkoročnih in dolgoročnih ciljev politik EU ob ustreznem upoštevanju mnenj interesnih skupin na lokalni ravni;
9. poudarja, da bi moral celoviti pristop EU, da bi bil uspešen, v največji možni meri temeljiti na skupnih analizah, ocenah in načrtovanju celotnega sistema EU z jasno delitvijo odgovornosti; v zvezi s tem opozarja na pomen skupnega načrtovanja programov kot orodja za doseganje doslednosti zunanjega delovanja.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	21.1.2014
Izid končnega glasovanja	+: 23 -: 1 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda